

Komentár evanjelia na sobotu po 7. velkonočnej nedeli: obrátiť sa ku Kristovi, nevyčerpatelnému zdroju života

Komentár na sobotu po 7.
velkonočnej nedeli. „Ježiš urobil
ešte veľa iného.“ Prehlbovať sa
v osobe Ježiša Krista, až kým
mu nedovolíme, aby sa stal
stredobodom nášho života, je
radostnou úlohou pre každého
kresťana.

Evanjelium (Jn 21, 20-25)

Peter sa obrátil a videl, že za nimi ide učeník, ktorého Ježiš miloval, ten, čo sa pri večeri naklonil k jeho hrudi a spýtal sa:

„Pane, kto ťa to zradí?“

Keď ho teda Peter zazrel, povedal Ježišovi:

„Pane, a čo bude s týmto?“

Ježiš mu odpovedal:

„Ak chcem, aby zostal, kým neprídem, čo teba do toho? Ty poď za mnou!“

A tak sa medzi bratmi rozchýrilo, že ten učeník neumrie. No Ježiš mu nepovedal: „Neumrie,“ ale: „Ak chcem, aby zostal, kým neprídem, čo teba do toho?“

To je ten učeník, ktorý o týchto veciach vydáva svedectvo a toto napísal. A vieme, že jeho svedectvo je pravdivé. Ale Ježiš urobil ešte veľa

iného. Keby sa to všetko malo dopodrobna opísať, myslím, ani na celom svete by nebolo dosť miesta na knihy, ktoré by bolo treba napísať.

Komentár

Po včerajšej úvahe o postave svätého Petra a o tom, ako ho Pán potvrdil v poslaní pásť svoje ovce (porov. Jn 21, 17), nás Cirkev v nadväznosti na tento istý úryvok pozýva, aby sme dnes uvažovali o posledných veršoch Jánovho evanjelia.

Keď sa svätý Peter pýta, čo bude s Jánom, Ježiš mu odpovedá trochu záhadným spôsobom (v. 21-22). Bol to sám učeník a evanjelista, ktorý vniesol viac svetla do Pánových slov a vysvetlil ich význam (v. 23).

Dnes sa však zameriame na posledné dva verše evanjelia: na to, ako sa

svedectvo jeho autora, „učeníka, ktorého Ježiš miloval“ (v. 20), používa ako záruka, že to, čo je napísané v evanjeliu, je pravda.

Svätý Ján napísal svoje evanjelium inšpirovaný Duchom Svätým, aby posilnil našu vieru v Ježiša Krista, v to, čo urobil a čo nás naučil.

Práve k tomuto prehĺbeniu v osobe Ježiša Krista, a to až do tej miery, že ho necháme byť stredobodom nášho života, nás vyzval Mons. Fernando Ocáriz vo svojom prvom pastierskom liste (*Pastierky list 14-II-2017*, bod 8) po tom, ako bol zvolený za preláta Opus Dei. Tento stále hlbší vzťah s Ježišom Kristom bude vždy nevyčerpatelným zdrojom pre vnútorný život ľudí všetkých čias.

Ako povedal svätý Pavol VI: „Keď sa človek začne zaujímať o Ježiša Krista, nikdy ho nemôže len tak opustiť. Vždy zostáva niečo, čo treba poznať, niečo, čo treba povedať; to

najdôležitejšie zostáva. Svätý evanjelista Ján končí svoje evanjelium práve takto (Jn 21, 25). Tak veľké je bohatstvo vecí, ktoré sa vzťahujú na Krista, tak veľká je hĺbka, ktorú musíme preskúmať a pokúsiť sa pochopiť (...), také veľké je svetlo, sila, radosť, túžba, ktoré z neho prúdia, taká skutočná je skúsenosť a život, ktoré k nám z neho prichádzajú, že sa zdá byť nevhodné, protivedecké, neúctivé považovať za ukončenú reflexiu, ktorú od nás úprimne vyžaduje jeho príchod na svet, jeho prítomnosť v dejinách, v kultúre a v hypotéze, nehovoriac o realite jeho vitálneho vzťahu k nášmu vlastnému svedomiu“ (*Audiencia*, 20-II-1974).

Pablo Erdozáin // Will Turner -
Unsplash

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/gospel/sabado-7/](https://opusdei.org/sk-sk/gospel/sabado-7/) (20.04.2025)